

hed indenfor dette Erhverv. Stillingen for Fiskeriet har ikke været saaledes under hele Krigen, idet, som ærede Medlemmer ved, Fiskerne i de første Krigsjaar tjente gode Penge ved Fiskeriet, men dette Forhold har forandret sig, og Aarsagerne til denne Forandring er de vedkommende sely uden Skyld i, i Lighed med hvad der i det væsentlige er Tilfældet med Hensyn til Arbejdsløshed ogsaa paa andre Omraader. Den Indtægt, som de danske Fiskere har haft i de første Krigsjaar, anslaaes ret ofte overdrevent høj. Ganske vist har den, hvad man kan se af Statistikken, i det bedste Aar været over 50 Mill. Kr., men det vil i Virkeligheden kun give gennemsnitlig 3,000 Kr. til hver Fisker, og derfra gaar saa Udgiften til Petroleum, til Redskabers Anskaffelse og Vedligeholdelse og til Fartøjernes Vedligeholdelse og Amortisation. Dette mest lukrative Aar har altsaa ikke været saa overvældende indtægtgivende, men det viser bedst de fattige Kaar, under hvilke Fiskerierhvervet tidligere har været drevet. Det er derfor rimeligt, at dette Aars Fortjeneste snart kan være spist op — meget er ogsaa brugt til Afbetaling af gammel Gæld. Fiskerne befinder sig under de nuværende Forhold i vanskelige Kaar. Vi ser det Dag for Dag. Vi ser, at Fiskefartøjer, der kommer udenfor Territorialgrænsen, opbringes, og vi har set, at Fiskefartøjer minesprænges. Dette er de direkte Hindringer, men desuden har Fiskerne haft den store Vanskelighed, at de ikke har kunnet faa Petroleum. Petroleum er jo netop nu som Drivkraft af saa overordentlig stor Betydning, at Fiskeriet omtrent staar og falder dermed. Selvfølgelig er man vendt tilbage til gamle Metoder med Joller og Sejl, men det har ikke kunnet bringe det samme Udbytte, som man havde under tidligere Forhold. Derfor indtraadte der blandt Fiskerne en uventet og stor Arbejdsløshed, og alle Partier her i Tinget gik med til at yde Hjælp under denne Arbejdsløshed gennem en særlig Lov, der gjorde det muligt for Fiskerne at hæve Arbejdsløshedsunderstøttelse uden at staa i nogen Arbejdsløsheds-kasse. Fiskerne har ikke hidtil haft saadanne, og Erhvervets mere fremragende Repræsentanter mente, at det vilde være sundt og godt for Fiskerne ogsaa i Fremtiden at klare sig uden at ty til Opretelsen af Arbejdsløsheds-kasser, men som Følge deraf maatte Erhvervet hjælpes ekstraordinært under disse vanskelige For-

hold. Da denne Hjælp har en mere ekstraordinær Karakter end megen anden Arbejdsløshedshjælp, kan der vel ogsaa være Grund til at se paa den med særlig Velvillie. Alle Partier gik, som sagt, med til at løse Spørgsmaalet paa denne Maade, og nu foreligger der altsaa Forslag om Fornyelse af Loven. Der er kommet en Del Kritik til Orde i Retning af, at denne Lov misbruges. Det er noget, man ogsaa hører med Hensyn til de store Arbejdsløshedslove, at disse Love misbruges. Utvivlsomt er der meget berettiget i denne Kritik. Der er ingen Tvivl om, at der i flere Tilfælde foregaar Misbrug af Arbejdsløshedslovene, og noget lignende gælder sikkert ogsaa Understøttelserne efter denne Lov. Men lige saa vel som dette Tings Medlemmer har været enige om, at det offentlige havde Pligt til at søge uforskyldt Arbejdsløshed afhjulpet, lige saa sikkert vil man ogsaa, haaber jeg, være enig om at øve Kritik overfor Misbrug.

Der er i § 3 indført en Forbedring af Loven, idet det her som Betingelse kræves, at vedkommende Fisker skal have været ude af Stand til at drive Fiskeri i sædvanligt Omfang paa Grund af de for Tiden for Fiskeriets Udøvelse bestaaende ekstraordinære Forhold. Det er muligt, at dette i nogen Grad vil bidrage til, at de Indstillinger, som kommer fra de lokale Fiskeriforeninger, og som disse er berettigede til at foretage i Henhold til den gældende Lov, kan blive klarere. Men jeg tror ogsaa, at Forholdene vilde blive noget bedre, hvis man i Landbrugsministeriet i større Grad havde sagkyndig Bistand ved Afgørelsen af disse Sager, saa at man tilkaldte f. Eks. Formanden for Dansk Fiskeriforening, hvilket vel undertiden er sket, men sikkert burde ske i alle Tilfælde eller i det mindste i alle Tvivlstilfælde, idet han lettere end Folk, der ikke er Fagmænd, vilde kunne bedømme, om Indstillingerne var forsvarlige eller ikke. Der er ogsaa en anden Mulighed for at afværge Misbrug, idet det kunde paalægges ikke blot de lokale Fiskeriforeninger, men tillige de kommunale Raad at gøre Indstilling om de foreliggende Tilfælde.

Imidlertid, alt dette er noget, der kan overvejes i et Udvalg. Sagen som Helhed fortjener sikkert ligesom forrige Gang Sympati og Fremme, og hvilke Former det vil være mest hensigtsmæssigt at vælge for at forhindre eventuelle Misbrug, kan, som sagt, bedst drøftes i et Udvalg. Hermed skal